

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA a VIII-a CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
București, B-dul Unirii nr.37, sector 3
Operator de date cu caracter personal 2891/4460

DOSAR NR.

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de 25.06.2024

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE:

ASISTENT JUDICIAR:

ASISTENT JUDICIAR:

GREFIER:

Pe rol judecarea cauzei privind pe reclamantul în contradictoriu cu pârâtul având ca obiect calcul drepturi salariale.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă reclamantul prin avocat și pârâta prin consilier juridic care depune delegație la dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care.

Instanța pune în discuție competența instanței.

Reclamantul prin apărător ales arată că nu are obiecții cu privire la competența de soluționare a cauzei.

Pârâtul prin consilier juridic arată că nu are obiecții cu privire la competența de soluționare a cauzei.

Tribunalul, văzând dispozițiile art.131 NCPC, raportat la art. 269 alin. 1 și 2 din Codul Muncii, constată că este competent general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză.

Reclamantul prin apărător ales depune cerere de suspendare a cauzei și solicită suspendarea cauzei în baza art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 până la soluționarea de către ICCJ a chestiunii de drept privind prescripția dreptului material la acțiune.

Pârâtul prin consilier juridic lasă la aprecierea instanței.

Instanța reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, reține următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată la data de pe rolul Tribunalului București-Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale sub nr. reclamantul a chemat în judecată pe pârâtul pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtului la plata drepturilor bănești neachitate, astfel cum rezultă din obligația legală prevăzută de H.G. nr. 1086/2004 și H.G. nr. 639/2008/S, pentru perioadele în care a participat la misiunea ONU de menținere a păcii din), respectiv și la misiunea respectiv solicitând obligarea pârâtului la plata diurnei în valută, respectiv 40 dolari SUA/zi, precum și la plata cheltuielilor prevăzute în actul normativ pentru facilitarea legăturilor cu familia și recreere, de 1 dolar SUA /zi, sume actualizate cu indicele inflației de la scadență

și până la data plății efective, precum și a dobânzii penalizatoare de la data scadenței și până la data plății efective.

De asemenea, reclamantul a formulat și cerere de repunere în termen pentru a formula cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat drepturile bănești de la data scadenței obligației de plată a acestora.

Potrivit art. 1 alin. 1 și 3 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024, acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. 1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Prevederile art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 stipulează că, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, fiind astfel reglementată o nouă modalitate de unificare a practicii judiciare.

Ca atare, Tribunalul reține că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

- Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective,

- chestiunea de drept care formează obiectul judecății nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Tribunalul constată că reclamantul s-a aflat în raporturi de serviciu cu pârâtul care, prin întâmpinare, a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune față de data introducerii acțiunii, fiind incident termenul de prescripție de 3 ani, prevăzut de dispozițiile art. 57 din Legea nr. 138/1999, art. 171 alin. 1 din Legea nr. 53/2003 și art. 1 coroborat cu art. 3 și art. 7 din Decretul nr. 167/1958, care a început să curgă la data detașării în vederea executării primei misiuni.

De asemenea, pârâtul a solicitat respingerea cererii de repunere în termenul de prescripție, întrucât reclamantul a avut calitatea de cadru militar în activitate, fiind încadrat în structurile, iar în virtutea statutului menționat, a avut acces la informații clasificate, iar H.G. nr. 1086/2004 s-a regăsit la Compartimentul documente clasificate al unității în care și-a desfășurat activitatea și reclamantul putea oricând să o studieze. Mai mult, în cadrul pregătirii de comandament la care participă întregul personal al unității sunt prelucrate actele normative care nu se publică în Monitorul Oficial al României.

În completare, pârâtul a învederat că, cel puțin începând cu data de, când în Monitorul Oficial al României a fost publicată Decizia nr. 30/2017, pronunțată de Înalta Curte de

Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, există prezumția absolută că reclamantul trebuia să cunoască conținutul H.G. nr. 1086/2004, deoarece în considerentele deciziei sunt redate prevederi din cuprinsul acestui act normativ.

Pârâtul a mai susținut că reclamantul ar fi trebuit să ia cunoștință de conținutul H.G. nr. 1086/2004 la data de publicării în Monitorul Oficial nr. 1005 din 18.10.2022 a H.G. S-639/2008, acesta având posibilitatea ca în termen de 30 de zile să formuleze o cerere de repunere în termenul de prescripție, reclamantul formulând cererea de chemare în judecată în data de 05.02.2024, cu depășirea termenului legal.

Pe fondul cauzei, pârâtul a solicitat respingerea acesteia, ca nefondată, apreciind că plata diurnei și a cheltuielilor pentru misiune nu este o responsabilitate a statului român, aceste drepturi financiare fiind asigurate integral de ONU. Mai mult decât atât, la momentul întocmirii raportului prin care a solicitat aprobarea depunerii candidaturii în vederea participării la selecția organizată de ONU, reclamantul a avut cunoștință de condițiile de cazare, masă și retribuire specifice acestor tipuri de misiuni, fapt acceptat în mod expres prin exprimarea consimțământului scris de participare la misiune. Cum reclamantul a beneficiat de o sumă zilnică cu titlu de diurnă de misiune (MSA), ce a fost suportată de ONU, acesta nu mai poate beneficia de drepturile pretinse, reglementate de H.G. nr. 1086/2004, deoarece s-ar ajunge într-o situație de eludare a legii, întrucât plata acestor drepturi s-ar dubla și ar reprezenta și o inechitate comparativ cu ceilalți militari participanți la misiuni în afara teritoriului.

Referitor la cea de-a doua misiune, pârâtul a precizat că, pe perioada îndeplinirii misiunii externe, reclamantul a beneficiat din partea atât de drepturile de diurnă în valută, cât și de sumele pentru legătura cu familia și recreere, calculate de la data părăsirii teritoriului național și până la data intrării în țară.

Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj - Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 371/100/2020, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: Dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2.523 din Codul civil, publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii Guvernului nr. 582/2015 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar determină momentul obiectiv de la care reclamantul ar fi trebuit să cunoască existența drepturilor reclamate având ca obiect drepturi bănești reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, cu modificările și completările ulterioare, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Prin decizia nr. 38/2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 28.560/3/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: Interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României, în sensul de a se stabili dacă drepturile bănești reglementate de aceste prevederi (diurna în valută și suma pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere) trebuie acordate de statul român necondiționat de plata acelorași drepturi de către organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunea, chiar și sub o altă denumire și într-un alt cuantum, dar în același scop.

Prin decizia civilă nr., pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarul nr., invocată

de reclamant în dovedirea existenței unei practici judiciare neunitare, a fost admisă excepția prescripției dreptului material la acțiune, reținându-se că termenul de prescripție de 3 ani a început să curgă cel mai târziu la data de 27 iulie 2015, data publicării în Monitorul Oficial al României a HG nr. 582/2015, fiind împlinit la data sesizării instanței.

Prin urmare, Tribunalul reține că, asupra acestor chestiuni de drept și de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, respectiv acordarea drepturilor bănești cadrelor militare care au participat la misiuni externe sub egida O.N.U. sau nu, ce erau prevăzute de H.G. nr. 1086/2004 și H.G. S-639/2008, precum și modalitatea de determinare a începutului curgerii prescripției cu privire la aceste drepturi, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Fiind întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 Tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept, de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, privind acordarea drepturilor bănești, prevăzute de H.G. nr. 1086/2004 și H.G. S-639/2008, precum și modalitatea de determinare a începutului curgerii prescripției cu privire la aceste drepturi.

Tribunalul va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

Prezenta încheiere se va comunica Înaltei Curți de Casație și Justiție, urmând a se aduce la cunoștința conducerii Secției a VIII-a a Tribunalului București și se va comunica electronic curților de apel și tribunalelor.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, privind acordarea drepturilor bănești, prevăzute de H.G. nr. 1086/2004 și H.G. S-639/2008, precum și modalitatea de determinare a începutului curgerii prescripției cu privire la aceste drepturi.

Suspendă cauza privind pe reclamantul, cu domiciliul în în contradictoriu cu pârâtul, cu sediul în până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

Fără cale de atac.

Pronunțată astăzi, 25.06.2024, soluția fiind pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei.

Președinte,

Asistent judiciar,

Asistent judiciar,

Grefier,